

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 29. 1. 2025 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Moniky Mičkalové a Lubomíra Čejky

takto:

Obžalovaný **T. H.**, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, bez zaměstnání, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno,

uznává se vinným, že

dne 13.3.2024 okolo 20:00 hodin v I. nadzemním podlaží obytné části vinného sklepa, ev. č. XXXXX, nacházejícího se v katastru obce M., v části nazývané P. D.h., po předchozí slovní rozepři se slovy „zabiju tě“, fyzicky napadl na své posteli pololežícího poškozeného J. K. , nar. XXXXX (dále jen „poškozený“) tak, že jej několikrát rukou udeřil do oblasti hlavy, načež uchopil šroubovák z ocelové kulatiny o průměru 5 mm, délce rukojeti 9 cm a pracovní kovové části 13 cm zakončený plochým hrotem, který byl zabodnutý u postele v polystyrénovém dílci a tímto šroubovákem opakovaně zaútočil na poškozeného, kterého nejprve bodl do levé části čela, poté při vysoké dopadové intenzitě do levé zadní strany krku, poté při maximálně střední dopadové intenzitě do horní třetiny levé paže a konečně do levého stehna, načež se poškozenému podařilo vysmeknout z držení obžalovaného a vytrhnout mu šroubovák z ruky, avšak v jeho snaze utéct ven mu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

obžalovaný zabránil tím, že ho chytil a tlačil mu prsty rukou do očí a následně poškozeného vystrčil ven.

Popsaným jednáním tak obžalovaný poškozenému přes jeho aktivní obranu způsobil bodnou ránu krku s bodným kanálem směřujícím od levé zadní strany krku doprava dopředu dolů a ve své koncové části pronikajícím do průdušnice, povrchovou bodnou ránu levé paže lokalizovanou na zevní straně horní třetiny paže a povrchovou bodnou ránu levého stehna lokalizovanou na rozhraní horní a střední třetiny levého stehna, zhmoždění obličeje a četné oděrky a hematomy těla, kterážto zranění poškozeného si vyžádala lékařské ošetření a následnou hospitalizaci v nemocnici, přičemž s ohledem na intenzitu a způsob útoku vedeného popsáním nástrojem i proti krku poškozeného, tedy místu, kde se nachází životně důležité orgány (zejména velké cévy krku a průdušnice) muselo být obžalovanému zřejmé, že poškozenému hrozí v důsledku jeho útoku vznik bezprostředně život ohrožujícího poranění zejména v podobě krváčení z velkých cév krku, vzduchové embolie či dušení vdechnutou krví, kdy v řádu desítek minut až hodin hrozil rozvoj život ohrožujícího stavu v podobě dušení útlakem dýchacích cest narůstající hromaděním vzduchu, avšak k takovému fatálnímu následku u poškozeného nedošlo, a to jen díky včasnému poskytnutí vysoce specializované lékařské péče,

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

- pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za výše uvedený pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku a sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 10. dubna 2024, č. j. 3 T 18/2024-224,

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

11,5 (jedenáct a půl) roků,

za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 10. dubna 2024, č.j. 3 T 18/2024-224, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to jednoho ks kapesního zavíracího nože modré barvy o celkové délce v otevřeném stavu 20,5 cm s délkou čepele 8,7 cm s nápisem KANDAR.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protialkoholní ve formě ústavní**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ: XXXXX, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 696/10, 659 14, Brno, uhradit majetkovou škodu **70 617 Kč**.

Odůvodnění:

1. Skutkový děj popsany ve výroku tohoto rozsudku byl zjištěn dokazováním provedeným v hlavním líčení na základě výpovědi obžalovaného T. H., výpovědi svědků J. K., L.N., L. P., I. P. a N. H., čtení znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, odvětví psychiatrie a odvětví soudní lékařství a došlo i k předložení spisového materiálu stranám k nahlédnutí.
2. Obžalovaný T. H. (č. l. 80–81) uvedl, že ten den vypil asi 1/4 litru tvrdého alkoholu a tři piva a ke konfliktu samotnému stručně uvedl, že napřed měl šroubovák v ruce poškozený, on mu ho vytrhl a jak stáli naproti sobě, bodl ho nejdříve do nohy a poté mířil na rameno, ale sjelo mu to a bodl poškozeného do krku.
3. V rámci řádné výpovědi v přípravném řízení obžalovaný dále uvedl (č. l. 117–120), že se s poškozeným nejprve začali hádat kvůli nějaké hlouposti, už přesně neví proč, pak zjistil, že poškozený drží v ruce šroubovák a bodl ho do jeho pravé ruky, přičemž toto se stalo, když byli ve stoje. On ho potom povalil a snažil se mu šroubovák sebrat, což se mu podařilo, a protože byl poškozený stále agresivní, tak aby se uklidnil, bodl ho nejprve do stehna, a protože se nechtěl uklidnit, tak ještě do krku, i když tam primárně nemířil, prostě mu to ujelo. Bodl ho tedy proto, že chtěl zastavit napadání poškozeného, neboť měl pocit, že kdyby ho nepíchl on, udělal by to poškozený jemu. Potom poškozený utekl a on za ním zavřel na petlici. K osobám L. N. a L. P. obžalovaný uvedl, že u toho celou dobu byly a mohly to vidět. K příčině konfliktu uvedl, že potkan v tom žádnou roli nesehrál. Ke vzájemnému postavení uvedl, že když 2x poškozeného bodl, tak tento seděl a on ho trefil obloukem seshora dolů. Incident trval do 5 minut. Pokud jde o strkání prstů do očí, takto si činili oba vzájemně, ale to bylo ještě před tím napadením šroubovákem. Nechtěl poškozeného zabít.
4. V protokolu o prověrce na místě (č. l. 165verte-173) obžalovaný popsal situaci tak, že si hrál se svým potkanem, šel kolem něj poškozený a vlastně neví, jestli do něj drcl nebo ne, ale on poškozenému začal nadávat kvůli záležitosti z dřívějšíka týkající se předchozího potkana, kterého mu poškozený vyhodil z okna. Šel tedy za poškozeným, žduchl ho na postel a dal mu pár facek a poté pár ran. Pak přišel na scénu ten šroubovák, který ale on nevytáhl jako první, ale v jednu chvíli ho registroval v ruce poškozeného a podle jeho jizvy na pravé ruce je zřejmé, že ho s ním poškození napřed bodl, což v tu chvíli ani nevěděl. Pak poškozenému šroubovák vytrhl z ruky a jak byl poškozený v tom pololehu na posteli a on ho měl nějak zakleknutého, tak ho tím šroubovákem bodl jednou do stehna a podruhé do krku, ale do krku ho trefit nechtěl. Když zjistil, že ho bodl do krku, tak zahodil šroubovák na zem, poškozený vyskočil z postele, začali se přetahovat ještě na chodbičce, poté ho chtěl poškozený asi vyhodit ven, on se naopak snažil vytlačit ven poškozeného, což se podařilo a poškozený utekl pryč. Poté zavřel dveře, šel si lehnout na postel, ale pak si řekl, když se poškozený nevracel, že ho půjde hledat a tedy šel. Následně ještě obžalovaný popsal polohu těl, v níž se s poškozeným nacházeli, když ho poškozený šroubovákem zranil tak, že poškozený v poloze pololeže na posteli drží šroubovák v pravé ruce a obžalovaného, jenž se nad ním naklání, bodá do pravého předloktí.

5. Svědék J. K. (č. l. 127–133) jako poškozený uvedl, že dne 13. 3. 2024 od přibližně 15:00 hodin popíjeli s T. H., L. P., L. N. a I. P. pivo a poté ještě dvě půllitrové láhve tvrdého alkoholu. Kolem 19:00 hodiny se vraceli zpět do sklepa Pod D. h., kde toho času všichni pobývali, přičemž tam přišel on jako první a asi půl hodiny po něm do sklepa přišli ostatní, kromě P.. Obžalovanému, který si hrál se svým potkanem, tento spadl na zem, hledali ho a obžalovaný na něho zničehonic začal křičet, že za to může on, že už nemá žádného potkana, neboť mu měl poškozený údajně toho předchozího vyhodit oknem, což není pravda. Pak šel a sedl si na svou postel do takového pololehu a tehdy za ním do místnosti vběhl obžalovaný, zaklekl ho na posteli a dal mu asi 4x nebo 5x pěstí. On se snažil bránit, snažil se odstrčit obžalovaného i nohou. Obžalovaný křičel, že ho zabije a nahnul se na svou pravou stranu, kde vytáhl z polystyrenu zapíchnutý šroubovák a píchl ho tím šroubovákem nejprve do oblasti levé části čela, potom ho píchl do krku, přičemž měl pocit, že ho bodnul 3x nebo 4x, ale možná se minul a jenom ho poškrábal, pak ho bodnul do ramene a poté do levého stehna. Potom se mu podařilo šroubovák obžalovanému z ruky vytočit a sebral mu ho, obžalovaný z něho slezl, oba si stoupli a on chtěl odejít pryč ze sklepa. Obžalovaný ho však chytil za mikinu, přetáhl mu kapuci přes hlavu a začal ho opět napadat pěstmi, přičemž se mu utrhla kapuce. Potom ho ještě obžalovaný škrtil v oblasti krku, opět řval, že ho zabije a dále mu strčil prsty do očí a snažil se mu oči prstama vyškrábat, tlačil mu na oči. Poté chtěl obžalovaného vyhodit dveřmi ven a rychle za ním zavřít, avšak to se mu nepodařilo, a naopak obžalovaný ze sklepa vyhodil jeho. On pak šroubovák, který stále ještě v tuto chvíli držel, poté, co jej vykroutil obžalovanému z ruky, píchl zvenku do očka visacího zámku, aby zamezil otevření dveří, ale když slyšel, že obžalovaný zevnitř dveře zavřel na petlici, tak zase šroubovák vytáhl a odešel s ním pryč zavolat si pomoc. Konfliktu byli celou dobu přítomni L.N. a L. P., kteří seděli na posteli. Délku celého konfliktu odhaduje asi na 4 minuty, z nichž 2 minuty připadly na přetahování s obžalovaným v chodbičce. V žádném případě se nestalo to, co uvádí obžalovaný, že by snad měl šroubovákem na obžalovaného zaútočit jako první on. Šroubovák, kterým došlo k útoku byl jeho a byl v těch místech zapíchnutý v polystyrenu běžně. Jak vzniklo bodné poranění na těle obžalovaného, si nedokáže vysvětlit, snad ve chvíli, kdy se ho snažil odstrčit, když už měl šroubovák v ruce, ale vůbec neví, že by to udělal. Stejně tak poškozený odmítl, že by strkal prsty do očí obžalovanému, bylo to právě naopak.
6. V protokolu o prověrce na místě (č. l. 184–193) svědek J. K. upřesnil situaci tak, že na něj obžalovaný začal křičet už ve chvíli, když kolem něho procházel dovnitř do sklepa ke své posteli kvůli tomu potkanovi a následně ho na jeho posteli zaklekl, spíš si na něj sedl a začal ho bušit. Křičel na něho, že ho zabije, přičemž ho bil pěstí do obličej, pak se natáhl doprava pro šroubovák zapíchnutý v polystyrenu a začal ho bodat. Pořadí, jímž si však poškozený nebyl úplně jistý, tentokrát uvedl tak, že poprvé to bylo do stehna, podruhé asi do ramene a potřetí do krku. Pak obžalovanému vykroutil šroubovák z ruky, odstrčil ho od sebe a snažil se i se šroubovákem odejít, ale obžalovaný se po něm stále sápal, až se mu podařilo přetáhnout kapuci jeho mikiny přes hlavu, až se utrhla. Obžalovaný ho držel pod krkem a druhou rukou se mu snažil vyškrábat oči, čemuž se on samozřejmě bránil. Potom se mu podařilo otevřít venkovní dveře a snažil se vytlačit obžalovaného ven, ale naopak se to podařilo obžalovanému. Potom šroubovákem, který stále držel, zajistil zvenku dveře tak, že jej píchl mezi dvě očka, která tam jsou pro potřeby visacího zámku, mezitím obžalovaný zevnitř zavřel na petlici a on tedy následně šroubovák zase vytáhl a utekl pryč. Dostal se až dolů k cestě, kde šel ke schodům sousedova domu a odtud si zavolał pomoc. Následně ještě slyšel obžalovaného, jak běhá po venku a vulgárně na něho vykřikuje. Potom ještě od obžalovaného dostal SMS, ať se vrátí zpátky, ale on vyčkal příjezdu sanitky a policie, které odevzdal předmětný šroubovák.
7. Svědék L. N. (č. l. 134–138) uvedl, že předmětného dne kolem 15:00 hodiny popíjeli s L. P., T. H. a J. K. v parku v M., kde vypili dohromady asi 1,5 litru piva a dva půl litry kořalky a pak šli do sklepa k J. K.. On se ještě zdržel tím, že zašel koupit ještě víno a přišel do sklepa jako poslední. Dali si ještě každý asi 3 dcl vína, dívali se na televizi a potom se začal obžalovaný s poškozeným

hádat. Důvod hádky byl ten, že obžalovaný rýpal do poškozeného, že mu snad měl vyhodit potkana z okna sklepa. Potom obžalovaný vytrhl z polystyrenu u jeho postele šroubovák, šel k poškozenému a bodl ho do krku z pravé strany. Potom ještě několikrát bodl poškozeného do hrudníku a ještě jednou do stehna. Pak se oba zdvihli a zmizeli do chodby, kde už je sledovat nemohl. Potom se vrátil obžalovaný, sedl si na postel a asi za čtvrt hodiny přijela policie. Z toho večera si nepamatuje všechno, protože byl opilý. V minulosti byly neshody mezi obžalovaným a poškozeným kvůli tomu potkanovi a také proto, že obžalovaný nedával poškozenému peníze na jídlo ani na nájem a poškozený mu to vyčítal. Tehdy také viděl, že obžalovaný fyzicky napadl poškozeného, když mu dal nějaké facky a asi do něj i kopl. Když obžalovaný vytáhl ten šroubovák a jal se poškozeného bodat, tak tento se nacházel na své posteli. Předtím bodáním obžalovaný do poškozeného žduchal a skočil na něj, ale moc si to nevybavuje. Rovněž tak si nevybavuje, že by si ti dva u toho napadání něco říkali. Dále svědek uvedl, že si myslí, že toho večera kouřil obžalovaný i poškozený ze skleněnky marihuanu. Událost, o které vypovídá, sledoval asi ze 2 m. Celý incident trval asi 1 minutu.

8. V protokolu o prověrce na místě (č. l. 173 verte-178) svědek L. N. upřesnil situaci tak, že do sklepa přišel jako poslední kolem 20:00 hodiny, ostatní tři už byli ve sklepě. Dívali se na televizi, když tu obžalovaný zničehonic vyskočil, vytáhl z polystyrenu šroubovák pravou rukou, doběhl k poškozenému a píchl ho do krku. Potom ho asi třikrát bodl do prsou a potom do stehna. Pak si poškozený stoupl, začali se přetahovat, poškozený vytrhl obžalovanému šroubovák, pak se ještě přetahovali v chodbičce a potom poškozený utekl ven. Následně svědek popsal polohu poškozeného na posteli ve chvíli, kdy byl napaden obžalovaným v pololeže.
9. Svědek L. P. (č. l. 143–146) uvedl, že toho dne v parku v M. popíjeli s L. N., T. H. aj. K. pivo, víno a ještě kořalku. Navečer se přesunuli do sklepa pod D. H., první tam přišel poškozený. Dívali se na televizi, když tu najednou došlo mezi obžalovaným a poškozeným k hádce kvůli potkanovi, který patřil obžalovanému, jehož měl údajně poškozený vyhodit z okna. Potom obžalovaný skočil na poškozeného, dal mu asi 2x pěstí a potom, jak byl v polystyrenu zapíchnutý šroubovák, tak obžalovaný ho vytáhl a začal poškozeného bodat. Nejprve poškozeného píchl do krku, následně asi 4x na hrud' a poté do stehna. Poškozenému se podařilo vyprostit, ještě se přetahovali, přeběhli do chodbičky ke vstupním dveřím od sklepa. Pak se poškozenému podařilo utéct a obžalovaný se vrátil a sedl si na postel. Asi za čtvrt hodiny přijela policie. Ten večer viděl obžalovaného kouřit marihuanu. Když obžalovaný bodal šroubovákem poškozeného, ten se snažil bránit, uhýbal, ale přesto byl zasažen. Přitom napadání slyšel obžalovaného křičet „já tě zabiju“. Když se poté podařilo poškozenému nějak stoupnout, vytrhl obžalovanému šroubovák, se kterým pak vyběhl ven. Šroubovák však nejprve viděl u obžalovaného. Že by poté poškozený šroubovákem útočil na obžalovaného, neviděl. Asi dva dny předtím byl obžalovaný na poškozeného naštvaný proto, že mu měl údajně poškozený vyhodit ze sklepa potkana, ale u toho on nebyl. Tehdy se jenom trochu pohádali. Incident, který popsal, trval asi 7–8 minut.
10. V protokolu o prověrce na místě (č. l. 179–184) svědek upřesnil polohu poškozeného ve chvíli, kdy byl bodán obžalovaným jako v pololeže a dále výhrůžku „já tě zabiju“ slyšel od obžalovaného, až když byl v uličce.
11. Svědčyně I. P. (č. l. 559 verte-560) uvedla, že předmětného dne byla s pány H., K., P. a N. v parku, kde popíjeli alkohol, večer se rozloučili a o událostech, ke kterým mělo dojít ve sklepě, ona nic neví.
12. Svědčyně N. H. (č. l. 558 verte-559 verte) uvedla, že u celé záležitosti přítomna osobně nebyla. Protože však v minulosti v tom vinném sklepě strávila taky nějaký čas, může potvrdit, že poškozený tam ty lidi na ubytování nechtěl, ale neuměl jim to říct. Když se však opil, tak jim zamkl, neotevřel a slovně je napadal. Když se ale poškozený vyspal, tak je zase žádal, aby se vrátili.
13. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 256-286) se podává, že poškozený J. K. utrpěl bodnou ránu krku, kdy bodná rána je lokalizován na levé zadní straně

krku, bodný kanál směřuje doprava dopředu dolů a ve své koncové části proniká do průdušnice (případně do hrtanu, když přesné místo poranění dýchacích cest nebylo možno stanovit), následkem čehož došlo k rychlému nárůstu hromadění vzduchu v měkkých tkáních krku až hrudníku ohrožující dýchání zraněného. Dále poškozený utrpěl bodnou ránu levé paže, kdy tato se nachází na zevní straně horní třetiny paže (povrchní poranění), dále bodnou ránu levého stehna, kdy rána je lokalizována na rozhraní horní a střední třetiny levého stehna (povrchní poranění), dále zhmoždění obličeje v podobě vícečetných oděrek a otoku očních víček a okolí očí a konečně četné oděrky a hematomy těla, zejména na levé straně krku (což však nemusí souviset s šetřenou událostí). Všechna bodná poranění vznikla působením podlouhlého nástroje, přičemž jejich vzhled odpovídá vzniku bodnutím šroubovákem. Pokud jde o dopadovou intenzitu při vzniku poranění krku, pak tato byla vysoká, a pokud jde o dopadovou intenzitu v oblasti poranění levé paže a levého stehna pak šlo o maximálně střední intenzitu. Lokalizace a počet poranění svědčí o jejich vzniku aktivním jednáním druhé osoby. Poranění charakteru zhmoždění a oděrek hlavy a dalších částí těla vznikla působením tupého násilí maximálně střední dopadové intenzity a zejména v případě poranění v oblasti obličeje a krku, mohla vzniknout ve formě úderů otevřenou rukou i pěstí. Ostré násilí působilo na tělo poškozeného z jeho levé strany a tupé násilí pak z vícero směrů, zejména zepředu. Pokud jde o poranění levé paže poškozeného, pak toto je možno označit i za případnou známku obrany vůči útoku bodným nástrojem. Pokud jde o konstatované poranění průdušnice (případně hrtanu), pak jde o vážné poranění důležitého orgánu a pokud by nebyla zraněnému poskytnuta adekvátní lékařská pomoc, hrozil v řádu desítek minut až hodin rozvoj život ohrožujícího stavu v podobě dušení útlakem dýchacích cest, narůstajícím emfyzémem. Po vyšetření poškozeného na místě přivolanou ZZS bylo u tohoto zjištěno rychle progredující hromadění vzduchu v krku, z kteréhožto důvodu byl poškozený uveden do umělého spánku a letecky transportován do FN Brno, kde došlo k jeho odbornému ošetření. Útokem bodným mechanismem šroubovákem do oblasti krku hrozil okamžitý vznik bezprostředně život ohrožujícího poranění, zejména v podobě krváčení z velkých cév krku, vzduchové embolie či dušení vdechnutnou krví. Stejným mechanismem a stejným nástrojem možno připustit i vznik vážného poranění krční míchy, pokud by bodný kanál probíhal jiným směrem. Pokud jde o zranění zjištěná na těle obžalovaného T. H., pak byla zjištěna oděrka v oblasti levé lopatky (zcela povrchní poranění), která mohla vzniknout formou aktivní i pasivní, dále tržné rány v oblasti pravého předloktí a lokte, z nichž poranění na pravém předloktí (5x5 mm), je možno ze soudně lékařského hlediska chápat jako zranění, jež mohlo vzniknout bodným mechanismem šroubovákem. Poranění pravého předloktí (15x5 mm) pak mohlo vzniknout škrábnutím šroubovákem. Drobné oděrky na tváři obžalovaného (zcela povrchní poranění) mohly vzniknout při fyzické potyčce s poškozeným.

14. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 351-370) se podává, že obžalovaný netrpí psychotickou ani jinou forenzně závažnou duševní poruchou, má sklon k abusu návykových látek, zejména alkoholu a marihuany. V předmětné době obžalovaný jednal ve stavu středně těžké symplexní alkoholové opilosti, která odbrzdila jeho afekt zlosti. Vliv marihuany (THC) byl v inkriminované době zanedbatelný. Nejednalo se o opilost patickou ani komplikovanou. V inkriminované době byl obžalovaný schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a schopnost ovládací pak byla u něj snížena vlivem pozitivního alkoholu a afektu vzteku, přičemž ovládací schopnost je hodnocena v polovině pásma mezi schopností plně ovládnout a schopností vymizet. Obžalovaný je schopen ovládat požívání alkoholu a má zkušenost se změnou svého chování pod vlivem alkoholu. Znalkyně doporučuje soudu uložit obžalovanému ochranné protialkoholní léčení formou ústavní, neboť vzhledem k jeho mladému věku, přístupu k léčbě a způsobu života, nelze očekávat dodržování režimu v ambulantních podmínkách.
15. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 300-306) se podává, že ze vzorku krve obžalovaného bylo stanoveno 1,63 g/kg etanolu. Výsledek imunochemického testu ze vzorku moči na přítomnost kanabinoidů byl pozitivní. Ve vzorku krve byl prokázán tetrahydrokanabinol (THC) a koncentrace byla stanovena 5,2 ng/ml. Vzorek krve obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

byl odebrán dne 13.3.2024 ve 22:00 hodin. Hladinu alkoholu v krvi obžalovaného lze hodnotit jako střední opilost projevující se sníženou pozorností, zpomalením tělesných pohybů a negativním vlivem na koordinaci. Stanovená nízká hodnota koncentrace THC v krvi obžalovaného naznačuje možnost terminální fáze eliminace látky z organismu. Psychotropní účinek THC při uvedené koncentraci nelze považovat za zcela zanedbatelný. Charakter výsledného účinku kombinace alkoholu s THC je velmi obtížně hodnotitelný.

16. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 323-330) se k osobě poškozeného J. K. podává, že ze vzorku krve odebraného 13. 3. 2024 ve 21:55 hodin bylo stanoveno 1,85 g/kg etanolu. Výsledky imunochemických testů ze vzorku moči na přítomnost kanabinoidů byly negativní. Stanovenou koncentraci etanolu v krvi poškozeného lze hodnotit jako stav střední opilosti projevující se poruchami koordinace, zpomalením tělesných výkonů a sníženou pozorností.

17. Z důkazů provedených ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.

- 9 - 12 - protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. l. 15-49),
- 13 - 14 protokol o zajištěných stopách a věcech
- 95 - 105 – protokol o vydání věci včetně fotodokumentace,
- 108 - 109 – protokol o vydání věci,
- 113 - 116 – protokol o ohledání věci,
- 155 - 193 – protokol o prověrce na místě,
- 201 - 202 – odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie,
- 204 - 216 – odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky,
- 217 - 237 – odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie,
- 239 - 240 – lékařské zprávy,
- 245 - 247 – závěrečná lékařská zpráva,
- 317 - 320 – protokoly o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem a o imunochemickém vyšetření moči,
- 375 - 382 – protokol o prohlídce těla obžalovaného,
- 399 - 401 – záznamy o dechové zkoušce,
- příloha – šroubovák.

Hodnocení důkazů

18. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených u hlavního líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu, včetně obhajoby obžalovaného, dospěl soud k následujícím závěrům.

19. Pokud jde o místo činu, pak na tom se shodují všichni účastníci události, tedy obžalovaný, poškozený i svědci N. a P. a je jím obytná část vinného sklepa evidenční číslo XXXXX, v katastru obce M., v části nazývané P. D. h., jak se popis tohoto místa podává z protokolu o ohledání místa činu (č. l. 9-12) a z pořízené fotodokumentace (č. l. 15-49). V rámci těchto prostor se pak podstata skutku odehrála na posteli užívané poškozeným J. K. tak, jak všichni výše označení účastníci shodně popsali nejen ve svých výpovědích, ale názorně předvedli i v rámci prověrky na místě (č. l. 165-193), přičemž v rámci prostor zmíněného vinného sklepa je předmětná postel vyznačená na pořízeném náčrtku (č. l. 12) vpravo dole. Ve výroku tohoto rozsudku označený skutek se pak udál dne 13. 3. 2024 okolo 20:00 hodin, jak lze dovodit z úředních záznamů policie (č. l. 397 a 398), popisujících vyslání policejních hlídek na místo činu ve 20:00 hodin a následně ve 20:06 hodin, jako reakci na telefonické oznámení, přičemž z výpovědi poškozeného je zřejmé, že o pomoc telefonicky žádal právě on, a to bezprostředně poté, kdy v důsledku posuzovaného jednání obžalovaného opustil předmětný vinný sklep. Takto vymezený čas pak koresponduje i s údaji, jež poskytli účastníci události.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

20. Skutek sám popisují do jisté míry shodně jak obžalovaný, tak poškozený v tom smyslu, že ke konfliktu mezi nimi předmětného večera došlo nejprve v rovině ústní a to ve formě výčitek, jimiž obžalovaný poškozeného zahrnul, když konkrétně měl poškozený údajně několik dnů předtím nedobře nakládat s potkanem, kterého obžalovaný ve sklepě choval, přičemž verze obžalovaného je ta, že mu jej měl poškozený vyhodit z okna, což ovšem poškozený důrazně popírá. Ať tak či onak, soud nepovažuje řešení této otázky, do jaké míry byly či nebyly výčitky důvodné, za významné, neboť i kdyby byla verze obžalovaného pravdivá, nelze ani v nejmenším způsob, jímž tento spor obžalovaný ukončil, chápat za odůvodněný. Verzi, že tím, kdo hádku započal, byl právě obžalovaný, má soud za prokázanou, když tuto poškozenému potvrdil svědek N., a přestože obžalovaný původně uvedl, že byl vyprovokován poškozeným on, ve své pozdější výpovědi uvedl, že iniciátorem byl on. Příčinu hádky, tedy údajný způsob nakládání s potkanem, shodně potvrdili poškozenému oba přítomní svědci N. a P., a přestože obžalovaný nejprve ve své výpovědi uvedl, že příčinou byla nějaká hloupost, a potkana jako příčinu odmítl, v pozdějším svém vyjádření v souladu s ostatními tuto příčinu potvrdil. Při následném popisu fyzické části konfliktu je třeba předeslat, že onu nejpodstatnější část, jež se odehrála na lůžku používaném poškozeným, ve své výpovědi zmínili ve shodě s poškozeným i svědci N. a P., kteří se nacházeli v bezprostřední blízkosti konfliktu v době jeho vypuknutí i jeho průběhu, a to ve vzdálenosti přibližně 2 metrů, jak vyplývá z jejich výpovědí, přičemž tento fakt nerozporuje ani sám obžalovaný, který uvedl, že z postele, na které oba svědci seděli, mohli celou událost sledovat. Pokud jde tedy o popis počátku konfliktu v jeho fyzické podobě, pak poškozený uvedl, že se nacházel na své posteli, kde ho obžalovaný zaklekl a dal mu pár ran pěstí. Oba svědci shodně s poškozeným označili za iniciátora fyzického napadání rovněž obžalovaného a poškozený sám doplnil, že obžalovaný mu dal 4x až 5x pěstí a svědek P. uvedl, že viděl asi 2 údery pěstí. S takovým průběhem ostatně koresponduje i vyjádření obžalovaného, který v rámci prověrky na místě uvedl, že poté, co žduchl poškozeného na postel, tak mu dal pár facek a poté pár ran. Pokud jde o polohu těla poškozeného, pak všichni čtyři účastníci události se shodli na tom, že ona nejpodstatnější část fyzického napadání proběhla na posteli poškozeného, kde poškozeného v poloze „pololeže“ zaklekl, či zasedl obžalovaný. Nejzásadnější nesoulad výpovědi obžalovaného s výpovědi poškozeného a svědků N. a P. pak spočívá v popisu toho, kdo, tedy zda obžalovaný či poškozený, měl v ruce nástroj, kterým došlo k vážnému zranění poškozeného, tedy šroubovák, v ruce jako první. Zatímco obžalovaný uvedl, že v jednu chvíli zjistil, že poškozený najednou drží v ruce šroubovák, kterým ho také bodl do jeho pravé ruky a on teprve následně mu šroubovák sebral a použil proti němu, poškozený ve shodě se svědky N. a P. popsal situaci zcela odlišně, a to ve vzájemné shodě tak, že šroubováku se jako první zmocnil obžalovaný tak, že jej vytáhl rukou z polystyrenu, který se jakožto izolace nacházel mimo jiné i vedle postele poškozeného a obžalovaného, které spolu sousedily. Uvedené lze názorně dokumentovat na fotografii číslo 36 (č. l. 29), přičemž konkrétní místo, kde byl šroubovák v polystyrenu zapíchnutý předtím, než se ho zmocnil obžalovaný, poškozený i svědci N. a P. názorně popsali a předvedli v rámci prověrky na místě (konkrétně foto na č. l. 174verte nahoře, 180verte nahoře a 186). Za dané důkazní situace tedy soud činí závěr, že výše popsaná výpověď obžalovaného je v tomto ohledu účelová, když verzi poškozeného bezvýhradně potvrdili oba svědci, přičemž je třeba zdůraznit, že vztah svědků N. a P. k obžalovanému nebyl nikdy nepřátelský, šlo o kamarády, kteří společně dokonce sdíleli několik týdnů či měsíců společné ubytování a snaha vědomě přitěžovat obžalovanému není důvodná.
21. Rovněž v popisu následného použití šroubováku se výpověď obžalovaného ve vztahu k výpovědi poškozeného a svědků N. a P. významně odlišuje, když obžalovaný uvedl, že napřed ho poškozený šroubovákem bodl do jeho pravé ruky a poté, co mu šroubovák sebral, bodl on poškozeného 2x, a to do stehna a do krku, přičemž do krku poškozeného trefit nechtěl, mířil na ruku, ale sklouzlo to. Poškozený pak k této otázce uvedl, že nejprve obžalovaný vůči němu použil šroubovák tak, že ho bodl do levé části čela, dále do krku, přičemž měl pocit, že se tak stalo vícekrát, dále do ramene

a konečně do stehna. Svědci N. a P. pak v tomto případě uvedli, že viděli obžalovaného, jak bodá poškozeného do krku, poté několikrát do hrudi a konečně do stehna.

22. Pokud jde o vyhodnocení výpovědí účastníků právě k poslední zmíněné otázce, tedy kolikrát a kde bylo tělo poškozeného v důsledku útoku obžalovaného šroubovákem zasaženo, lze učiněné výpovědi porovnat s objektivními závěry, které vyplývají ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 256-286), kdy znalec konstatuje na těle poškozeného bodné rány krku, levé paže a levého stehna. S takovými znaleckými závěry se tedy shodují výpovědi všech účastníků, ovšem pouze pokud jde o bodnutí do krku a do stehna. Pokud jde o výpovědi svědků N. a P., kteří shodně uvedli, že viděli obžalovaného bodat opakovaně do hrudníku poškozeného, pak ze znaleckých závěrů je naprosto zřejmé, že v této oblasti tělo poškozeného žádné zranění nevykazuje a bylo by tedy možno označit v tomto směru výpovědi obou svědků za pomýlené. Nicméně takovému závěru brání následně popsané možné vysvětlení. Z výpovědí všech účastníků, jakož i z logiky věci se podává, že v průběhu napadání poškozeného obžalovaným se tento zcela přirozeně bránil rukama i nohou a rovněž se snažil zasazovaným ranám se vyhýbat a vysvětlení, proč přes tvrzení obou svědků nebyla hrud' poškozeného zasažena, by bylo možno hledat právě v tom, že se obžalovaný v důsledku obrany poškozeného a rovněž v důsledku nekoordinovaného pohybu obou těl jednoduše netrefil, ač do této oblasti těla mohl původně útok obžalovaného skutečně směřovat. Při dalším možném vysvětlení tohoto momentu je možno dát tvrzení svědků N. a P. do souvislosti s tvrzením poškozeného, který uvedl, že pokud jde o oblast krku, měl pocit, že ho obžalovaný bodá opakovaně (ač je v této oblasti těla poškozeného prokázána jediná bodná rána), avšak současně nelze pominout znalce konstatované četné oděrky na levé straně krku poškozeného, které jsou nejlépe patrné z fotodokumentace na č. l. 269 a tedy to, co svědci N. a P. považovali za bodnutí směřující do hrudníku, mohlo být opakovaným útokem na krk poškozeného, jenž se však z důvodů výše popsaných podařilo obžalovanému trefit pouze 1x. Ať už je vysvětlení této otázky takové či onaké, eventuálně úplně jiné a nepopsané, není tento opakovaný útok na hrud' poškozeného svědky popisovaný součástí skutkové věty, neboť zůstávají ohledně tohoto svědecky popisovaného opakovaného útoku na hrud' poškozeného vážné pochybnosti. Pro případ, že některá z výše popsaných možností, kterou by bylo možno tuto část výpovědi svědků vysvětlit, by odpovídala realitě, pak ale není současně možno označit výpověď svědků N. a P. za nevěrohodnou, zvláště pak za situace, kdy hrud' a krk jsou na těle člověka uloženy v bezprostřední blízkosti a záměna popisu místa, kam bodnutí směřuje, je pak tím spíše možná. Pokud se pak jedná o popis způsobu, jímž vůči tělu poškozeného šroubovákem útočil obžalovaný ve smyslu jeho vlastní výpovědi, pak v jeho popisu události zjevně absentuje bodná rána na levé paži poškozeného, když obžalovaný si bodnutí do této části těla poškozeného neuvědomuje. Konečně, pokud jde o popis zkoumané otázky poškozeným, pak jeho popis se se znaleckými závěry naopak shoduje, a to dokonce včetně jím uváděného bodnutí šroubovákem do levé části čela, když přestože ve výčtu bodných ran takové poranění znaleckým posudkem uváděno není (č. l. 280), přesto znalec na jiném místě znaleckého posudku (č. l. 283) uvádí...“ poranění hlavy v čelní krajině vlevo, které v závěru své výpovědi poškozený zmiňuje, a které je patrné na fotodokumentaci poškozeného z nemocnice, mohlo vzniknout tečným kontaktem s předmětným šroubovákem“... a při porovnání s fotodokumentací na č. l. 269 (horní foto), lze skutečně na levé části čela poškozeného evidovat několik centimetrů dlouhou ránu, která tvrzení znalce ohledně možného tečného kontaktu se šroubovákem v rámci výpovědi poškozeného odpovídá. Přestože fotodokumentace na tomto čísle listu (č. l. 269) byla primárně vytvořena za účelem zdokumentování poranění levé části krku poškozeného, přesto je i toto poranění levé části čela poškozeného patrné.

23. Bez významu není ani fakt, že způsob, jakým demonstroval obžalovaný v rámci prověrky na místě mechanismus, jímž měla vzniknout poranění na těle poškozeného, neodpovídá dle závěru znalce charakteru zjištěných zranění na těle poškozeného. Této otázce se znalec věnoval v rámci odpovědi

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

na otázku č. 15, kdy uvedl, že zjištěné poranění stehna poškozeného mohlo způsobem, který předvedl obžalovaný, skutečně vzniknout, avšak v případě poranění levé paže a krku obžalovaným předvedený způsob jednoznačně neodpovídá nálezům na těle poškozeného. Obžalovaný totiž uvedl, že při útoku na horní část levé paže poškozeného se mu měl šroubovák se smeknout po těle poškozeného až do oblasti krku, avšak takovému tvrzení nález na těle poškozeného jednoznačně neodpovídá, neboť bod na paži postrádá známku tečného působení (sesmeknutí) konce šroubováku a ránu na paži i ránu na krku je možno charakterizovat jako rány, které vznikly samostatným vbodnutím šroubováku do těla. Navíc ani směr bodného kanálu v krku, zejména to, že směřoval šikmo zezadu dopředu, neodpovídá předvedenému způsobu (č. l. 284). Na jiném čísle listu (č. l. 283) pak znalec konstatuje u poškozeného rovněž poranění hlavy v čelní krajině vlevo, které mohlo vzniknout tečným kontaktem s předmětným šroubovákem, avšak obžalovaný o takovém útoku vůbec nehovoří. Na druhé straně v případě porovnání způsobu, kterým vznikla zranění, jak jej demonstroval poškozený, dle znalce tomuto odpovídají zranění na těle poškozeného zjištěná, kdy konkrétně zjištěné poranění levého stehna a levé paže odpovídá předvedenému způsobu a poranění hlavy v čelní krajině, mohlo předvedeným způsobem rovněž vzniknout. Pokud jde o poranění krku, pak znalec uvedl, že v tomto případě nebyla nasimulována přesná poloha vbodu tak, aby odpovídala skutečnému poranění a stejně tak i předvedený směr neodpovídal průběhu bodného kanálu, nicméně znalec současně připustil, že v případě i mírného předklonění hlavy poškozeného či jeho natočení se levou, boční a zadní stranou krku k obžalovanému v průběhu konfliktu mohla vzniknout poloha hlavy a krku, při níž by došlo ke vbodnutí, které by odpovídalo průběhu bodného kanálu. Na rozdíl od obžalovaného tedy demonstrace útoku provedená poškozeným obstála. Pro objektivní posouzení důkazní situace je konečně třeba uvést, že velmi kriticky vyznívá i vyjádření znalce ke způsobu vzniku zranění na těle poškozeného, jak tento demonstrovali v rámci prověrky na místě svědci N. a P., když jimi předvedený směr průběhu bodného kanálu v případě poranění krku poškozeného neodpovídá, dále nebyl vůbec předveden vznik poranění na levé paži poškozeného a naopak na přední straně hrudníku, kde svědci demonstrovali opakované bodnutí, nebyla popsána žádná poranění vzniklá šroubovákem. V této souvislosti je třeba uvést, že všichni čtyři účastníci byli v době událostí, které tito popsali a demonstrovali, pod silným vlivem alkoholu, jak tito všichni shodně uvedli a jak v případě dvou z nich, tedy obžalovaného a poškozeného, dokladují závěry znaleckého zkoumání v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 300-306, 323-330), když ze vzorku krve odebraného jmenovaným přibližně 2 hodiny po šetřených událostech byla v případě obžalovaného stanovena koncentrace etanolu v krvi 1,63g/kg a v případě poškozeného dokonce 1,85 g/kg. V době, kdy se skutek udál, pak byla logicky koncentrace alkoholu v krvi jmenovaných ještě vyšší, jak naznačují záznamy o dechové zkoušce T. H. (č. l. 399), který nadýchal 2,06 promile a J. K. (č. l. 400), který nadýchal 2,42 promile. Takový stav hodnocený znalcem jako střední opilost projevující se sníženou pozorností, zpomalením tělesných projevů a negativním vlivem na koordinaci, pak lze přičíst nepochybně i svědkům N. a P. (kteří nadýchali 2,33 promile, respektive 1,98 promile) a znalecky konstatovaná snížená pozornost, jež se nepochybně projevuje i sníženou vnímavostí, pak může být dle závěru soudu tím, co reálně mohlo bránit svědkům N. a P. v přesnějším popisu situace, nicméně i v tomto stavu snížené pozornosti byli schopni základní reálie událostí ve své výpovědi reprodukovat v tom smyslu, že byli schopni rozpoznat, kdo útočil a kdo se naopak bránil (v kteréžto části má soud jejich věrohodnost za zachovalou), aniž by však byli schopni následně uvést konkrétní detaily (v daném případě simulovat přesný pohyb ruky obžalovaného a místa na těle poškozeného, kam útok směřoval). U poškozeného, který naopak v takové konfrontaci obstál i v detailech, je možno jím přesně zaznamenaný průběh událostí dát do souvislosti s faktem, že on byl v daném okamžiku osobou, které šlo doslova o život, což i ve stavu ovlivnění alkoholem tomuto zjevně nebránilo realitu ostře vnímat a poté i reprodukovat. V případě obžalovaného pak mohou být výhrady znalce k jím předváděnému mechanismu způsobení zranění na těle poškozeného dány kombinací vlivu alkoholu společně s následnou snahou účelově upravit některé okolnosti výše zmíněné, jež by jeho význam na způsobených následcích relativizoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

24. Popis děje podávaný obžalovaným a poškozeným se liší i v případě vyličení událostí, jež nastaly poté, kdy se poškozený vymanil ze sevření obžalovaného a oba se dostali do stojného postavení, a to ohledně dalšího naložení s předmětným šroubovákem, když obžalovaný uvedl, že poté, když zjistil, že bodl poškozeného do krku, tak šroubovák zahodil na zem, kdežto poškozený uvedl, že když se mu podařilo šroubovák obžalovanému z ruky vytočit a sebral mu ho, držel v podstatě tento v ruce tak, že pracovní část směřovala podél zápěstí k jeho předloktí, přičemž takové uchopení nejlépe ilustruje fotografie na č. l. 190. Dále poškozený uvedl, že poté, když ho obžalovaný vystrčil ze dveří před budovu, použil šroubovák tak, že jej strčil do kovových oček na dveřích zvenku způsobem, který nejlépe ilustruje fotografie na č. l. 188, a když slyšel, že obžalovaný současně zevnitř zavřel dveře na petlici, šroubovák zase vytáhl a odešel dolů k cestě zavolat si pomoc a zde také po příjezdu sanitky společně s policií položil šroubovák na zem v místech, které dokumentuje fotografie na č. l. 188verte, což je v souladu s nálezem šroubováku jako věcné stopy číslo 1 na tomto místě, tedy vedle stavby s ev. č. 1057 (č. l. 47, 16-17). Poškozeným podaný popis děje tak na rozdíl od popisu podaného obžalovaným skutečně odpovídá poloze zajištěného důkazu, když v prostorách vinného sklepa šroubovák nalezen nebyl. Současně je třeba zdůraznit, že nikdo z přítomných účastníků nezmínil možnost tu, že by se poté, kdy obžalovaný měl údajně ve smyslu vlastní výpovědi šroubovák upustit na zem, tohoto následně zmocnil poškozený tak, že by jej ze země sebral a s touto možností tedy uvažováno nebylo.
25. Pokud jde o popis vývoje konfliktu, poté, když se podařilo poškozenému ze sebe obžalovaného setrást, pak tento se ve smyslu výpovědi obou aktérů přesunul do chodbičky směrem k východu, kam už svědci N. a P. neměli výhled a zde se obžalovanému podařilo poškozenému přetáhnout kapuci jeho mikiny přes hlavu, až se kapuce utrhla. Tato část výpovědi poškozeného koresponduje s ohledáním černé mikiny, kterou poškozený ve své výpovědi zmiňuje (č.l. 108-109, 219, 230), když odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie odtržení kapuce mikiny potvrzuje. Dále poškozený uvedl, že na tomto místě byl dále obžalovaným napaden i tím způsobem, že mu tlačil prsty do očí a snažil se mu je vyškrábat. Rovněž tato část výpovědi poškozeného odpovídá objektivnímu důkazu, jímž je znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v němž znalec konstatuje mimo jiné u poškozeného otok očních víček a okolí očí. Naopak u obžalovaného podobné následky na obličeji, které by odpovídaly tlaku prstů na oči, shledány nebyly, když znalec konstatuje v této části těla obžalovaného pouze drobné oděrky na tváři (č. l. 285) a z protokolu o prohlídce těla obžalovaného (č. l. 375) se podává pouze škrábanec 2 cm pod levým okem, tak jak tento vyplývá z fotodokumentace na č. l. 387. Obžalovaný přitom ve své výpovědi uvedl, že pokud jde o strkání prstů do očí, takto si činili oba vzájemně. Znalec konstatuje na těle obžalovaného ještě další dvě oblasti poranění, a to oděrku v oblasti levé lopatky, u kteréhožto zcela povrchního poranění zad znalec uvádí, že mohlo vzniknout aktivně i pasivně, a tedy ve vztahu k výpovědi obžalovaného nemá žádnou důkazní hodnotu, zatímco u dalšího poranění, a to tržné rány v oblasti pravého předloktí a lokte znalec připustil, že toto poranění mohlo vzniknout bodným mechanismem šroubovákem, případně škrábnutím šroubovákem (v případě podlouhlé oděrky). K tomuto poranění pravého předloktí obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že vzniklo po napadení ze strany poškozeného šroubovákem a v tomto případě je třeba přiznat takovému tvrzení obžalovaného jistou relevanci a připustit, že toto poranění (spodní foto č. l. 268) s vysokou mírou pravděpodobnosti bylo způsobeno v rámci přetahování se s poškozeným, avšak k závěru, jenž bez dalšího činí obžalovaný, žádné důkazy shromážděny nebyly, když poškozený zcela odmítá, že by vědomě šroubovák takovým způsobem vůči tělu obžalovaného použil, nevylučuje však, že při vzájemném souboji mohlo k tomuto poranění pravého předloktí obžalovaného šroubovákem dojít, avšak bez jeho vědomí. Kromě poškozeného odmítá obžalovaným popisovaný způsob napadení ze strany poškozeného i svědek N. a P., když ani jeden z nich, ač konflikt obou aktérů z bezprostřední blízkosti sledovali, takový útok poškozeného na obžalovaného neviděli. Ostatně obžalovaný sám si v tomto svém tvrzení do jisté míry protiřečí, Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

když původně k věci uvedl ...on mě bodl do pravé ruky ... (č. l. 119), později však věc uvedl na pravou míru tak, že ...já jsem ten šroubovák zpozoroval, pak se tím asi musel nějak bránit a já jsem ani nevěděl, že mě bodl, pak jsem mu ho vyškulbl z ruky... (č. l. 167) a z takového vyjádření je pak na místě spíše nežli cílené bodnutí cítit určitá dedukce obžalovaného, že když takové zranění vykazuje, musel mu to způsobit poškozený. Lze tak učinit závěr, že k poranění pravého předloktí obžalovaného, jež vykazuje známky vzniku bodným mechanismem, došlo skutečně předmětným šroubovákem, a to nejspíše ve fázi, kdy se o tento oba aktéři přetahovali a nakládání s ním neměli pod plnou kontrolou a lze v plné míře přijmout obhajobu poškozeného v tom smyslu, že toto poranění rozhodně nezpůsobil obžalovanému vědomě. Takový závěr lze učinit tím spíše, že měl-li poškozený šroubovák k dispozici od chvíle, kdy tento obžalovanému z ruky vykroutil, a tedy ještě v blízkosti postele (což bylo prokázáno), přesto tento nepoužil vůči obžalovanému, a to ani ve chvíli, kdy tento mu přetahoval kapuci přes hlavu, škrtil ho a tlačil mu prsty do očí a vynesl tento nástroj bez použití vůči tělu obžalovaného ze sklepa ven.

26. Z výše provedeného porovnání věrohodnosti výpovědi obžalovaného a poškozeného tak lze učinit shrnující závěr, že zatímco výpověď obžalovaného doznala ve vícero ohledech jistého vývoje, takový trend v případě výpovědi poškozeného soud neshledává. Konkrétně lze argumentovat změnou výpovědi obžalovaného, ohledně toho kdo byl iniciátorem konfliktu v jeho ústní rovině, dále v tom, co bylo vlastně původní příčinou konfliktu. Na rozdíl od těchto v zásadě marginálních detailů však postrádá výpověď obžalovaného, na rozdíl od výpovědi poškozeného, věrohodnost v otázkách zcela zásadních, když oproti jednotné, shodu vykazující výpovědi poškozeného a svědků N. a P. (s výjimkou výše zmíněnou), stojí výpověď obžalovaného ohledně toho, kdo byl tím, kdo se šroubovákem jako první zmocnil a kdo jím následně útočil, osamocena. Rovněž následný popis situace obžalovaným v tom smyslu, jak bylo se šroubovákem naloženo dále, je zcela v rozporu s místem zajištění věcné stopy (šroubovákem), na rozdíl od výpovědi poškozeného. Rovněž obžalovaným tvrzené vzájemné napadání formou tlačení prstů do očí nemá oporu ve znaleckém posudku, když v jeho případě následky takového útoku na rozdíl od poškozeného absentují. Tvrzení poškozeného, že na něj obžalovaný v průběhu konfliktu křičel „já tě zabiju“, potvrdil svědek L. P., přičemž obžalovaný si toho ve smyslu vlastní výpovědi není vědom. Konečně popis, jímž charakterizoval poškozený počet a lokalizaci jemu zasazených ran šroubovákem na rozdíl od obžalovaného plně koresponduje se zjištěními znalce, jak bylo výše rozepsáno.

27. Již jen doplňkový charakter mají důkazy získané formou odborných vyjádření. Z odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č.l. 201-202) se podává, že na věcné stopě č. 1 (šroubovákem) jež je přílohou spisu, nebyly zviditelněny žádné daktyloskopické stopy, což však prokázaným závěrům, že tento měli předmětného večera v ruce postupně nejdříve obžalovaný, a poté poškozený, nebrání. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č.l. 204-216) se zabývá zejména hodnocením biologických stop č. 3, 4 (č.l. 10), které byly zjištěny jako šmouhy červenohnědé barvy na polystyrénových dílcích u postele poškozeného (č. l. 28-29), přičemž v těchto byla prokázána přítomnost lidské krve a z izolátu DNA byl stanoven smíšený profil, ve kterém lze rozlišit majoritního a minoritního zůstavitele, přičemž majoritním zůstavitelem je poškozený J. K.. Tyto krevní stopy byly nalezeny v bezprostřední blízkosti postele, na níž k napadení poškozeného obžalovaným došlo a tyto zanechal zjevně poškozený v momentu, kdy už v důsledku útoku obžalovaného krvácel. Biologická stopa č. 5 (č. l. 10) byla zajištěna na polystyrenovém dílci vedle postele obžalovaného (č. l. 12,30) v místě, která je přibližně ještě asi metr vzdálena od místa, v němž byl v polystyrenovém dílci zapíchnut předmětný šroubovák a způsob jejich zanechání, a to zda vůbec tato stopa časově souvisí s projednávaným skutkem, není možno objasnit. Jedná se přitom o šmouhu červenohnědé barvy, v níž byla prokázána přítomnost lidské krve a stanoven smíšený profil DNA, kdy majoritním zůstavitelem biologického materiálu byl označen obžalovaný T. H.. Stejně závěry jako u biologických stop č. 3 a 4 byly učiněny u stopy č. 8, jež byla nalezena na povlečení postele poškozeného, přičemž majoritním zůstavitelem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

biologického materiálu lidské krve je opět poškozený J. K. Dále pak na oblečení obžalovaného, které měl předmětného večera na sobě (č.l. 95-105), konkrétně na tričku byla prokázána přítomnost lidské krve, za jejíhož zůstavitele byl označen jak poškozený J. K., tak obžalovaný T. H., dále pak na tepláčkách obžalovaného byla zjištěna přítomnost lidské krve, náležející obžalovanému T. H. a na botách obžalovaného pak byla prokázána lidská krev náležející poškozenému J. K.. Uvedené výsledky odborného zkoumání svršků obžalovaného tedy svědčí již prokázanému faktu, že aktéři souboje vykazovali krvácející poranění a s ohledem na jejich těsný fyzický kontakt, k němuž v rámci konfliktu mezi nimi nutně došlo, zanechala uvedená zranění popsané stopy. Obdobné závěry se pak z odborného vyjádření podávají k oblečení poškozeného, když na jeho riflích, triku i mikině byla nalezena lidská krev jak poškozeného, tak obžalovaného. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č. l. 217-237) se pak zabývá jednak hodnocením věcné stopy č. 1 – šroubováku s plastovou rukojetí a dále pak hodnotí oděvní součásti obžalovaného i poškozeného z pohledu jejich poškození. U zkoumaného šroubováku byla zjištěna délka 223 mm a šířka ocelové kulatiny o průměru 5 mm. Dřík šroubováku je délky 130 mm. Pokud jde o rifle, tričko a mikinu poškozeného, pak tam nalezená porušení vláken materiálu byla zjištěna jako odpovídající bodnému poškození, které bylo vytvořeno štíhlým nástrojem s břitem například nástrojem typu plochého šroubováku, avšak tato poškození nebyla způsobila k individuální identifikaci. Taková poškození oděvu, jež jsou nejlépe patrna z fotodokumentace na č.l. 228 (foto č. 19, poškození č. 4 na levém rukávu trička poškozeného), dále na č. l. 230 (foto č. 25, poškození č. 9 na mikině poškozeného) a na č.l. 225 (foto č. 11, poškození č. 3 na levé nohavici kalhot poškozeného) víceméně odpovídají zraněním vykázaným na těle poškozeného znalcem soudním lékařem.

28. Obhajoba obžalovaného v zásadě spočívá v tom, že (slovy obžalovaného) „kdyby se nebránil, tak by byl mrtvý on“. Takový charakter obhajoby pak vyžaduje posouzení, zda tedy obžalovaný nekonal v rámci tzv. *nutné obrany*. Institut *nutné obrany* je upraven ustanovením § 29 trestního zákoníku, kdy podle odst. 1 čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Podle odst. 2 téhož ustanovení pak nejde o *nutnou obranu*, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Podstatou *nutné obrany* je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, a to činem, který by jinak byl trestným činem namířeným proti útočníkovi. Protože však obránce odvracející útok chrání tytéž zájmy, které chrání sám trestní zákon, nejedná proti účelu trestního zákoníku, ale naopak ve shodě s ním. Obecně lze uvést, že *nutná obrana* je uplatněním práva proti bezpráví, kdy svépomoc nahrazuje nedostatek ochrany zájmů chráněných trestním zákoníkem ze strany veřejné moci, a tedy nahrazuje zásah veřejných orgánů. Stav *nutné obrany* je důvodem vylučujícím nedovolenost (protiprávnost) činu i jeho společenskou škodlivost, neboť při jednání v nutné obraně jde naopak o ochranu společenských hodnot, byť projevujících se v konkrétním případě i v individuálních zájmech, poněvadž ochrana života, zdraví, ale i majetku jednotlivce je nepochybně v zájmu celé společnosti. Účelem *nutné obrany* je dát možnost fyzickým i právnickým osobám k ochraně zájmů vlastních, zájmů jiných osob, zájmů státu a společnosti, neboť na místě páchaní útoku není často možné zajistit včasný zásah veřejných orgánů. Je přitom třeba vycházet ze zásady, že riziko vyvolané útokem by měl nést útočník a nikoliv obránce.

29. Namítá-li obžalovaný, že z počátku konfliktu byl vlastně on tím, kdo byl poprvé šroubovákem napaden, tak takové tvrzení nemá v provedeném dokazování jedinou oporu, když jak poškozený, tak svědci N. a P. ve vzájemné shodě potvrdili, že naopak právě obžalovaný byl tím, kdo nejenže hádku vyvolal v ústní rovině, ale v konfliktu pokračoval i formou fyzického napadání a poškozený se od počátku tomuto útoku pouze bránil. Ze svědectví těchto tří osob vyplývá, že obžalovaný zasadil první rány pěstí a byl to on, kdo poté vytáhl ze polystyrenu u postele zde zapíchnutý šroubovák a použil jej jako první vůči tělu poškozeného. Pokud obžalovaný mluví o tom, že použil šroubovák vůči poškozenému proto, aby zamezil jeho stále trvající agresi, pak ani takové tvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

nejen poškozený, ale ani svědci N. a P. nepodepřeli, naopak za výhradního agresora označili právě obžalovaného, což lze dokumentovat slovy svědka P. (č. l. 180)... „potom T. ruply nervy, vyskočil a napadl ho... Obžalovaným tvrzené agresí poškozeného pak nesvědčí ani poměr zranění na těle obou aktérů tak, jak byl tento výše detailně popsán, když oproti četným poraněním poškozeného vykazuje obžalovaný pouze jediné zranění povrchního charakteru, jež lze přičíst zásahu šroubovákem (č. l. 285,376-390). Pokud jde o poranění pravého lokte obžalovaného, pak k tomuto podal vysvětlení poškozený, který uvedl (č.l. 131verte), že toto zranění si způsobil obžalovaný již dříve při jízdě na kole. Navíc, pokud by tvrzení obžalovaného ohledně přetrvávajícího agresivního chování poškozeného mělo být pravdivé, pak si nelze vysvětlit naopak zcela obezřetné nakládání se šroubovákem ze strany poškozeného poté, když se tohoto zmocnil a vynesl jej bez použití vůči obžalovanému ze sklepa ven tak, jak bylo rozebráno na závěr odstavce 25. Naopak svědecky dokladované agresí poškozeného svědčí závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 351-370), kdy znalkyně uvedla, že obžalovaný jednal v opilosti, která odbrzdila afekt zlosti, který však po vybití záhy odezněl. S takovým znaleckým závěrem plně koresponduje protokol o ohledání věci - mobilního telefonu vydaného poškozeným (č. l. 113–116), z něhož se mimo jiné podává, že téhož dne, tedy 13. 3. 2024, a to již v čase 20:18 hodin, poté, kdy uprchl poškozený z místa činu, tomuto obžalovaný poslal tři zprávy ve znění „more, vrať se“, dále „neser“ a „nebud’ kar, taky trpím“, což plně slova znalkyně vystihuje. Takto souhrnně popsané jednání obžalovaného podložené provedenými důkazy vyznívá jednoznačně tak, že obžalovaný nebyl obráncem, a to ani v úvodu konfliktu, nýbrž útočníkem, a toto rozhodně nelze chápat za „odvracení přímo hrozícího nebo trvajícího útoku“, jež by navíc ještě respektovalo zákonem předpokládanou přiměřenost ve smyslu ustanovení § 29 odst. 2 trestního zákoníku.

30. Výše zmíněný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se dále vyjadřuje k podmínkám přičetnosti jednání obžalovaného v tom smyslu, že tento netrpí psychotickou ani jinou forenzně závažnou duševní poruchou, přičemž v inkriminované době jednal ve stavu středně těžké symplexní alkoholové opilosti, která odbrzdila afekt zlosti, který však po vybití záhy odezněl. Dále znalkyně konstatuje, že v inkriminované době byl obžalovaný schopen rozeznat nebezpečnost svého jednání, a pokud jde o schopnost ovládací, pak tato byla snížena vlivem požitého alkoholu a afektu vzteku asi do poloviny pásma mezi schopností plně se ovládnout a schopností vymizelou. Obžalovaný je přitom schopen ovládat požívání alkoholu a má zkušenost se změnou svého chování pod jeho vlivem. Nejednalo se přitom o opilost patickou ani komplikovanou. Současně znalkyně označila vliv (THC) na jednání obžalovaného v inkriminované době za zanedbatelný. Přestože obžalovaný popřel požití marihuany, toto se ze znaleckého toxikologického vyšetření podává, když ze vzorku krve obžalovaného byla stanovena koncentrace THC u obžalovaného ve výši 5,2 ng/ml. S takovou hodnotou pak znalkyně psychiatricka při svém vyjádření pracovala.

31. Pokud jde o svědectví N. H. (č. l. 558verte-559verte) a I. P. (č. l. 559-560), pak z jejich výpovědí se k věci nic podstatného nepodává.

Právní kvalifikace

32. Podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku se zvláště závažného zločinu vraždy dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. Podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku se jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, posuzuje jako pokus trestného činu tehdy, pokud k dokonání trestného činu nedošlo. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Trestný čin vraždy je pak trestným činem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

úmyslným, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem a podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je pak trestný čin spáchán úmyslně rovněž tehdy, pokud pachatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Právě tímto způsobem úmyslu, tedy úmyslem nepřímým, bylo dle přesvědčení soudu jednání obžalovaného vedeno. Způsobení následku, tedy smrti poškozeného, nemuselo být a zřejmě ani nebylo dle přesvědčení soudu přímým cílem obžalovaného ani nevyhnutelným prostředkem. Obžalovaný totiž sledoval v daném případě cíl jiný, a to vybit si na poškozeném vztek a uvolnit agresivní emoce, které se u něj dostavily v přímé souvislosti s předchozím připomenutím si situace, kterou nesl úkorně a která zavdala ve formě výčitek následnému fyzickému napadení příčinu. Srozumění s následkem pak soud u obžalovaného dovozuje zejména z útoku nejzásadnějšího, a to bodnutí šroubovákem z ocelové kulatiny o průměru 5 mm a délce pracovní kovové části 13 cm se zjištěnou vysokou dopadovou intenzitou do levé zadní strany krku, přičemž s ohledem na charakter nástroje a vyvinutou sílu úderu dokázal šroubovák proniknout až do průdušnice (případně hrtanu). V krku se přitom nacházejí životně důležité orgány, a to zejména velké cévy krku a již zmíněná průdušnice a obžalovanému tak muselo být zřejmé, že poškozenému J. K. v důsledku jeho útoku hrozí život bezprostředně ohrožující poranění, zejména v podobě krváčení z velkých cév krku, vzduchové embolie či dušení vdechnutou krví, avšak k takovému fatálnímu následku nedošlo jen díky včasnému poskytnutí vysoce specializované lékařské péče, přičemž včasnost (jež hrála rozhodující roli) zajistila nezávisle na jednání obžalovaného letecká záchranná zdravotní služba převozem poškozeného na specializované pracoviště. Znalec dále zdůraznil, že stejným mechanismem a stejným nástrojem lze reálně připustit i možnost vzniku vážného poranění krční míchy, avšak jen v případě výrazně jiným směrem probíhajícího bodného kanálu. Směr bodného kanálu přitom obžalovaný nemohl s ohledem na pohyb poškozeného výše zmíněný účinně regulovat do té míry, aby mohl vyloučit i vznik tohoto vážného život ohrožujícího zranění. Obžalovaný si proto musel být vědom toho, že popsáný útokem poškozenému může přivodit smrt a s tímto závěrem se zjevně smířil. Nedostatek dokonání je pak zřejmý, neboť poškozený útok obžalovaného přežil. K takovým závěrům pak soud dospěl, přestože hospitalizace poškozeného J. K. trvala pouze od 13. 3. 2024 do 16. 3. 2024 (č. l. 245-247), neboť zabránění následku, tedy smrti poškozeného, bylo zabráněno pouze díky poskytnutí vysoce specializované zdravotní péče, která rovněž zkrátila pobyt poškozeného v nemocnici na minimální dobu, což jsou však okolnosti, které obžalovaný ovlivnit nemohl.

33. Objektem zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku je ochrana lidského života. Subjektem je pak v daném případě obžalovaný sám jako osoba splňující podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestné činnosti a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou § 26 a § 27 trestního zákoníku, k čemuž vedou závěry znalkyně psychiatricky výše rozvedené. Rovněž subjektivní stránka spáchaného zločinu je popsána výše, včetně nejvýznamnějšího znaku týkajícího se psychiky obžalovaného, jímž je zavinění. Motiv jednání obžalovaného pak byl rovněž výše rozebrán. Objektivní stránka uvedeného zločinu zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené ve výroku tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následek, k němuž jednání obžalovaného směřovalo, je rovněž výše popsán a příčinný vztah mezi jednáním a následkem, k němuž toto směřovalo, byl rovněž prokázán. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku tak obžalovaný T. H. naplnil zákonné znaky skutkové podstaty pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku.

Výrok o trestu

34. Při úvaze po stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného přihlédl soud k § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku.
35. Obžalovaný T. H. byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 10. dubna 2024, č. j. 3 T 18/2024-224, jímž byla schválena dohoda o vině a trestu, na základě které byl obžalovaný uznán vinným spácháním přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest úhrnný v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a dále pak byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci – 1 ks kapesního zavíracího nože. Současně bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické ústavní formou. Výše kvalifikovaného skutku se obžalovaný dopustil dne 14. 5. 2023 a je tak zřejmé, že tento je v souběhu se skutkem projednávaným tímto soudem a nezbylo tedy než ukládat obžalovanému za veškerou trestnou činnost souhrnný trest, aniž by bylo k uvedené trestné činnosti přihlíženo jako k okolnosti přitěžující ve smyslu ustanovení § 42 písm. q) trestního zákoníku. Popsané odsouzení však bylo třeba chápat jako okolnost přitěžující podle § 42 písm. n) trestního zákoníku, neboť obžalovaný spáchal více trestných činů. Polehčující okolnosti ve smyslu § 41 trestního zákoníku soud u obžalovaného neshledal, a to ani ty, jež nejsou zákonem výslovně uvedeny. Za polehčující okolnost nebylo možno shledat ani ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku případné vedení řádného života před spácháním trestného činu, neboť z opisu z evidence přestupků se podává, že obžalovaný byl v rámci přestupkového řízení potrestán dne 16. 2. 2024 pro přestupek podle § 39 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona k pokutě 2 000 Kč a mimo to řádnému vedení života nenapovídá u obžalovaného z obsahu spisového materiálu prakticky nic, neboť tento v minulosti střídal zaměstnání, do nichž se následně nedostavoval, toulal se, dělal výtržnosti, opíjel se, bydlel na různých místech u příbuzných a vzhledem k tomu, že v soužití selhával, stal se z něj následně bezdomovec. Dále soud rovněž přihlédl ke skutečnosti, že v konečném důsledku zůstalo jednání obžalovaného bez fatálního následku, byť bez přičinění obžalovaného.
36. Při vzetí v úvahu všech výše uvedených skutečností soud ukládal obžalovanému v rámci trestní sazby od 10 do 18 let odnětí svobody trest v rámci první čtvrtiny zákonné trestní sazby, a to jako trest souhrnný za veškerou trestnou činnost, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze 10. dubna 2024, č. j. 3 T 18/2024-224. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť byl tomuto uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně 8 let. Současně byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to jednoho kusu kapesního zavíracího nože, když k tomuto trestu byl odsouzen již původním výše zmíněným rozsudkem OS v Hodoníně, aniž by však byly splněny podmínky pro ukládání téhož trestu ve vztahu k předmětnému šroubováku, jímž došlo k útoku na poškozeného J. K., neboť jak vyplývá z vyjádření poškozeného, jedná se o jeho majetek. Ze závěrů znalkyně psychiatricky dále vyplývá, že obžalovaný má sklon k abusu návykových látek, zejména alkoholu a marihuany, přičemž na alkoholu se u něj rozvíjí závislost. Na základě tohoto doporučení soud tedy obžalovanému současně ukládal ochranné opatření, a to ochranné protialkoholní léčení formou ústavní, když znalkyně zdůraznila, že vzhledem k mladému věku obžalovaného, dále vzhledem k přístupu k léčbě a způsobu jeho života nelze očekávat dodržování režimu v ambulantních podmínkách.

Výrok o náhradě škody

37. Vzhledem k tomu, že se jako poškozený připojila řádně a včas Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s nárokem na náhradu majetkové škody vzniklé v důsledku nákladů spojených s výkonem

zdravotní péče o poškozeného, byla obžalovanému uložena povinnost uhradit majetkovou škodu v celkové částce 70 617 Kč, a to v souladu s podrobnými výpočty vzniklých nákladů (č.l. 427-432).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Brno 29. ledna 2025

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu